

Критерии при подбора на местата за създаване на екопътеки¹

1. Висока степен на съхраненост на първични атрактивни природни структури - дивна, дива и жива природа.
2. Висока степен на био- и особено на фиторазнообразие и като цяло природно разнообразие.
3. Бърза и контрастна смяна на различни природни териториални комплекси - екосистеми, ландшафти. За кратко време и на къси разстояния твърде различни природни картини.
4. Добро съчетаване на елементи на атрактивни скали, вода и растителност. Дори отделните елементи като водопади, дървесно-храстова растителност и скални форми поотделно да не са с много висока степен на привлекателност, то съчетаването между тях в това отношение е вече ново качество и в този смисъл - ново и по-високо измерение на привлекателността като цяло.
5. Пренебрежими, сведени до приемлив минимум нарушения (в резултат на поектирането и изграждането в естествените структури. По този въпрос са направени съответни консултации, вкл. и по отношение на орнитофауната - мнението на специалистите е, че по идея екопътеките не са в разрез с принципите за опазване на природната среда, а дори напротив.
6. Лесно отстраними и лесно възстановими антропогенни нарушения. Напр. твърди битови отпадъци в речните легла.
7. Ниска пропускателна способност на маршрута - по понятни причини, свързани с човешко въздействие и не само заради него, съзнателно се избират места с частични естествени препятствия (преодолими).
8. Наличие на подходящи места за почивка и краткотраен отдих, в т.ч. за обедна почивка. Избират се места с добра обзорност, с естествени водоизточници.
9. Осигуряване на достъпност за всеки физически и психически здрав човек (доста широк възрастов диапазон - приблизително 7-77 г.).
10. Свеждане до минимум (от техническа гледна точка) привнасянето на изкуствени елементи - за съоръженията, обезпечавачи придвижванията следва да се използва само дърво.
11. Осигуряване на безопасност при придвижването в труднодостъпни места. Тези места често са и най-атрактивните. Следва да се използват съоръжения от лек тип - дървени мостчета, стълби, парапети.
12. Набелязване и реализиране на различни противоерозионни и като цяло природозащитни дейности.
13. По възможност кръгов характер на маршрута.
14. Горна граница във времето - до 1 ден (максимум 9-10 часа за летен ден).
15. Поливариантност на екопътеките - по-къси и по-кратки, както и по-дълги варианти.
16. При прокарване на пътеките, особено в труднодостъпни места, максимално използване на участъци със здрави скали с оглед ограничаване по косвен път на почвената ерозия.
17. Като елементи на екопътеките да бъдат използвани и съществуващи (подходящи от гледна точка на вписването в ландшафта) антропогенни елементи - чешми, кладенци, герани, манастири, параклиси, калета, текета, долмени и др., дори до цели малки селища със запазен архитектурен облик.
18. При възможност да се използват съществуващи пътеки.
19. Пълно съблюдаване на статута на защитените природни обекти (според закона). Екопътеки в резервати не могат да се изградят.
20. Същността на екопътеките предполага и даване статут на защитени на други природни дадености, елементи на екопътеката.

¹ Публикувани в статия с автори: Петров, П., Киселкова, А. Теоретични основи за формиране и реализиране на национална програма "Български екопътеки". - Във: Сборник доклади от международна научна конференция "100 години география в Софийския университет". София, 14-16 май 1998.